

۲۰۱۷/۰۱/۱۴

نظر محمد مطمئن

ياغي او د گډوډيو عاملين څوک وو؟؟

عبدالحكيم مجاهد څه وويل: (ياغي او د گډوډيو عاملين)

د افغانستان د ستراتيژيکو څيړنو انستيتوت له لوري په تيرو څلويښت کلونو کې د سولې د خبرو ارزونې تر نوم لاندې غونډه جوړه شوې وه، د جدي ۲۳ مه ۱۳۹۵ کال د پنجشنبې ورځ ماسپښين دوه بجې او شل دقيقې غونډه پيل شوه، "ياد مرکز" د ۳۲ کسانو سره د سولې اړوند مرکې کړي وې، او دهمهغو مرکو او نورو څيړنو يوه مجموعه يې د کتاب په بڼه خپره کړې ده.

دريو ښاغلو ته پکې د خبرو وخت ورکول شوی وو، جنرال محمد ظاهر عظيمي، د دفاع وزارت پخوانی وياند، مولوي عبدالحكيم مجاهد د سولې شورا پخوانی مرستيال، د سولې شورا غړی او سلاکار او ډاکټر وفايي زاده، د هوا نوردې پخوانی مرستيال وزير.

بحث د ډاکټر عنايت مدثر لخوا په مخ ورل کيدی. ښاغلی مدثر پخوا د يو ټلويزون د سياسي بحثونو چلوونکی وو. همدلته هم هغه دا مهم د سولې بحث هغه ډول وړاندې کاوو لکه چې د "يک ټلويزون" د سياسي بحثونو په سډيو کې ناست وي، او غواړي ميلمانه په جنک سره ولوړي.

له لنډې مقدمې وروسته پرته له دې چې د سولې بحث باندې پيل وشي، ښاغلي مدثر مجاهد صاحب ته وويل چې پيل له تاسې کوو، اصولاً بايد پيل له وفايي زاده شوی وای، ځکه هغه د "ياد مرکز" غړي او څيړونکی هم دي.

ښاغلي مجاهد صاحب! ولي طالبانو ډاکټر نجيب الله په دار وځړاوه، هغه خو سوله غوښته؟

مجاهد صاحب هم خپل حواس کنټرول نه شوی کړای، او رښتيا هم دلته چې تر ۲۰ د زياتو رسنيو خبريالان راغلي وو، ځينو ټلويزونو همدا پروگرام په ژوندۍ بڼه خپراوه، داسې سوال چې مجاهد صاحب به يې توقع نه درلودله، په هغه بڼه تمام نه شو.

مجاهد صاحب پرته له مقدمې مخامخ وويل: ډير غير معقول سوال مو مطرح کړ، داسې لکه چې له يو شي څخه سر او لکۍ پرې کړي، او يا داچې د مسالې پيل او اخر نه وي، له منځ څخه يې را شروع کړی.

زه وایم چې د کمونستانو نظام کې چې د نورمحمد تره کې، حفيظ الله امين، بيرک کارمل او ډاکټر نجيب الله د حکومتونو پر مهال په ميليونو افغانان شهيدان شول، معيوب او مهاجر شول، هغوی روسان راوبلل، او افغان مجاهد ملت ور سره مقابله پيل کړه، همدوی (افغان کمونستانو) ډير ستر جنايتونه کړي دي، او ډير دغه جنايتونه هغه وخت شوي چې ډاکټر نجيب الله د خاد (استخباراتو) رئيس وو. ددغسې لوی خاين په اړه پوښتنه کيږي چې ولي په دار وځړول شو؟ د

هغه ملايانو پوښتنه ولي نه کيږي چې له مسجد څخه روسانو او کمونستانو راوايستل او تر نن ورځې ورک دي. د پولیگون د شهيدانو اړوند ولي پوښتنه نه کيږي چې کمونستانو په ژوندون باندې مجاهدين تر خاورو لاندې کړل. طالبانو د روسانو او د هغوی د ملگرو (کمونستانو) په مقابل کې مقدس جهاد وکړ، کله چې جهاد برياليتوب ته ورسيد، طالبان په خپلو کورونو کې کيناستل، بيرته مدرسو او مسجدونو ته ولاړل، واک يې مجاهدينو ته پرېښود، بناغلي صبغت الله مجددي او استاد برهان الدين رباني و نه شواي کولای چې په هيواد کې امنيت راولي، له همدې امله چې گډوډي وه، او گډوډي هم د استاد رباني د حکومت له امله وه، طالبانو د ملي وحدت لپاره راودانگل.

د استاد رباني په خوله، طالبان مقدسي فرېنتي وي، استاد رباني ورسره مرسته کوله، همدې طالبانو يوځل د جهاد په وخت کې قرباني وکړه، او جهاد کامياب شو، بيا يې د مجاهدينو د گډوډي مخنيوي وکړ، او هيواد يې له تجزيې څخه وژغوری، او طالبانو د ډاکټر نجيب الله د وژلو پړه هم په غاړه نه ده اخيستي.

زه ليکوال وایم چې د ډاکټر نجيب الله د وژلو عوامل څيړل په کار دي، چا دا زمينه مساعده کړه چې ډاکټر نجيب الله بايد په دار وځړول شي، ولي ډاکټر نجيب الله د استاد برهان الدين رباني په ۴ کلنه دوره کې د کابل څخه د وتلو اجازه ترلاسه نه کړه.

بناغلي عظيمي وويل چې زه د طالبانو له مشرانو سره يوځای کابل ته راغلم، دلته يې له استاد برهان الدين رباني سره وليدل، د کابل په انټر کانتیننټل هوټل کې اوسيدل، چې کله بيرته تلل، د استاد رباني لخوا څخه پيسې هم ورکول شوي. د طالبانو يوه جگپوړي غړي ما ليکوال ته ويلي وو چې کله هم طالبان نه وو رابنکاره شوي، د استاد برهان الدين رباني لخوا کندهار ته يو لور رتبه هيئت تللی وو، هلته يې د مجاهدينو ځيني مهم مشران او قوماندانان سره راټول کړي وو، چې تر څو اتحاد او اتفاق وکړي، او د گډوډيو د مخنيوي لپاره په عملاً لاس په کار شي. د مجاهدينو همدې مهمو مشرانو او قوماندانانو خپل مشر د کندهار د سمي قوماندان معلم فداء محمد (غالباً د مولوي خالص بابا د گوند غړی وو) خپل مشر وټاکي.

وروسته له دې چې مجاهد قوماندانان اتفاق او اتحاد د معلم فداء محمد په مشرې وکړه، له کابل څخه د استاد رباني لخوا هیأت ورڅخه غوښتنه وکړه چې د حزب اسلامي د مجاهدينو په مقابل کې جگړه پېل کړي، ولي د کندهار د مجاهدينو ټينگار پر دې وو چې جگړه د شمال لور کې د عبدالرشيد دوستم په مقابل کې کوي. خو د استاد رباني لخوا ورغلي هیأت ورسره و نه منله، له همدې امله د کندهار مجاهدينو د استاد رباني لخوا رسيدلی پېغام او د هغه د هیأت غوښتنه چې د حزب اسلامي په مقابل کې جگړه وکړي، دا وړانديز يې رد کړ.

دوېم ځل بيا هم بناغلي عبدالحکيم مجاهد ته نوبت ورسيدی، دا ځل هم په حيرت کې ناست وو، تندي يې گونځي وو، د قهر فضاء پرې حاکمه وه، بيا يې له سره اعوذ بالله او بسم الله وويله، د قران کریم آيت يې تلاوت کړ، د "ياد مرکز" ددغسې څيړني مننه يې وکړه، البته اول ځل يې د مدثر جواب مخامخ پېل کړی وو.

مجاهد صاحب وويل چې اصلاً رنځ په هيواد کې افراط دی، اعتماد نشته، د سولې لپاره اعتماد جوړونې ته اړتيا ده، ببرک کارمل به ويل چې د هيواد خاوره مې په کار ده خلک (اشرار - مجاهدين) مې نه دي په کار.

طالبانو ته لويديځو رسنيو او استاد برهان الدين رباني فرېنتي (ملايکي) ويل، کله چې طالبانو حکومت ونيو، اصل کې ستونزه له همدې ځايه پېل شوه.

د مجاهدينو په نوم امتيازات تر ننه پوري خلک اخلي، حال داچې اصلي مجاهدين د جهاد تر برياليتوب وروسته مدرسو، مسجدونو او کورونو ته ولاړل.

طالبان د ډاکټر نجيب الله، ملگرو ملتونو او استاد رباني د سولې او واک د ویش په طرحو کې مطرح نه وو (البته عظیمي صاحب ورته وویل چې طالبان د حرکت انقلاب اسلامي محمدي، منصور صاحب او مولوي خالص بابا د گوندونو غړي وو، او ډاکسان په یادو طرحو کې مطرح گوندونه وو).

مجاهد صاحب زیاته کړه، کله چې طالبان په ۱۹۹۴ ز. کال کې را پیدا شوو، تر ۱۹۹۶ ز. کال پورې طالبان یو مقدس حرکت وو، په همدغه دوره کې تاسې رسنۍ او ټول باید طالبان یو مقدس حرکت یاد کړئ. او بیا وروسته چې واک ته ورسیدل، افراط له دوی څخه هم وشو. واک یې انحصار کړ.

افراط کمونستانو وکړ، افراط مجاهدینو وکړ، افراط طالبانو وکړ او افراط اوسني نظام په تیرو ۱۵ کلونو کې کړی دی، افراط اصلي رنځ ده چې سوله نه راځي.

د فرانسې په چانتیلی بنار کې د سولې اړوند کانفرانس وو، احمد ضیاء مسعود په ډیره سادګې پوښتنه وکړه، چې مجاهد صاحب! طالبانو ته کومې مرجع او ملا د خلکو د وژلو او انتحار فتوی ورکړي ده؟

حافظي کمزوري دي، تیر وختونه ژر له یاده ایستل کېږي، احمد ضیاء مسعود به زما خبرې اوري، هغه ته مې وویل چې: د سردار داوود خان حکومت یو مشروع او قانوني حکومت وو، د هغه په ضد چې د پنجشیر څخه کوم حرکت

پیل شو، **ستا ورور احمدشاه مسعود ته چا فتوی ورکړي وه چې د داوود خان د نظام په مقابل کې یې بغاوت پیل کړ؟**

دوېمه خبره داده چې طالبانو جهاد وکړ، د جهاد تر بریالیتوب وروسته خپلو مدرسو، مساجدو او کورونو ته ولاړل، حکومت یې تاسې ته در پرېښود، ستاسې (جمعیت اسلامي + شورای نظار) او د نورو مجاهدینو ډلو د خپلمنځي جګړو په ترڅ کې چې دا ۶۵۰۰۰ افغانان په کابل کې ووژل شول، **ددې وژنو فتوی او جواز چا درکړی وو؟** زموږ حافظي کمزوري شوی، مجاهدینو افراط وکړ، د واک انحصار یې غوښت، حکمتیار صاحب یې پرې نښود چې په حکومت کې ونډه ورسره ولري.

طالبانو هم افراط وکړ، کاش چې مستقل حکومت یې په یواځې ځان نه وای اعلان کړی، ولس ته یې د حکومت کولو بلنه ورکړي وای، له ملا پرته یې بل څوک نه پېژاندی. افراط د طالب د ماتې سبب وګرځیدی، ۹۵٪ ځمکه یې تر واک لاندې وه، ولي بیا یې هم حکومت ونه شو کولای. که طالب انعطاف کړی وای، له سیاسي ډلو او نړیوالو سره یې اړیکې سمې کړي وای، دابه ښه وای.

امریکا سره مور خبرې وکړي، هغوی ویل چې مور طالبان په رسمیت پېژنو، ولي افراط او په ځان بسیا انحصار د حکومت هغه پروسه هم ناکامه کړه.

دلته په ډموکراسي کې هم افراط کېږي، مور ډیموکراسي په چوکاټ کې غواړو، خو افغان رسنۍ له چوکاټه وتلي ډموکراسي غواړي، آیا اوسنی قانون او نظام تاسې ته د منلو وړ دی؟

د بلخ سرپرست والي عطاء محمد نور د عبدالحکیم مجاهد د یادو څرګندونو له امله د هغه زنداني کیدل غوښتي دي، چې ولي یې احمد شاه مسعود د سردار داوود خان د حکومت په مقابل کې یاغی نومولي او د استاد رباني حکومت یې د ګوډیو اصلي لامل او د طالبانو د ظهور سبب ګڼلی دی. عطاء نور ویلي چې د احمد شاه مسعود روح ته د درناوي له امله دي عبدالحکیم مجاهد زنداني شي.

د "یاد کانفرانس" بشپړه جریان به راتلونکې کې که وخت او ژوند وفاء وکړه، له تاسې ورونو سره شریک کړم. پای

نظر محمد مطمئن
لیکوال او شناند